

Objektní a subjektní (otázka „priority“)

Předpokládejme, že „skutečné“ v plném významu jsou pouze subjekty; ty jsou však principiálně zároveň subjektní a zároveň objektní (tj. mají jednak svůj vnějšek, svou „objektnost“, ale také své nitro, svou „subjektnost“). Tázat se, co je dříve, nemá dost smysl, protože v něčem je nitro subjektu schopno se aktivně zvnějšňovat jen přes svůj vnějšek a za jeho pomoci, zatímco v něčem jiném (po jiné stránce) to je právě vnějšek subjektu, který mu dovoluje a umožňuje uskutečňovat to, co ještě není, protože to teprve bude (a ovšem díky aktivitám subjektu).

(Písek, 121222-2.)